

Sygn. akt V GC 788/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lipca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata DOWHANYCZ - TUROŃ
Protokolant:	st.sekr.sądowy Ewa Jagieła

po rozpoznaniu w dniu 16 lipca 2015 r. w Jeleniej Górze

na rozprawie

sprawy z powództwa: „Ł. i Spółka- (...) - sp. j.” w Z.

przeciwko: (...) Sp. z o.o. w R.

o zapłatę 41 770,84 zł

na skutek sprzeciwu pozwanego od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 3 grudnia 2014 r. sygn. akt V GNC 1711/14, który utracił moc w całości

I. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 24.883,72 zł (dwadzieścia cztery tysiące osiemset osiemdziesiąt trzy złote siedemdziesiąt dwa grosze) wraz z ustawowymi odsetkami od kwot:

-8.912,24 zł od dnia 22.09.2014 roku do dnia zapłaty,

-15.465,22 zł od dnia 29.09.2014 roku do dnia zapłaty,

II. w pozostałym zakresie postępowanie umarza,

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 4.506,00 zł tytułem kosztów postępowania, w tym kwotę 2.400,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt V GC 788/14 upr

UZASADNIENIE

Ł. i Spółka (...) sp. j. w Z. reprezentowana przez adwokata w pozwie z dnia 31.10.2014 r. skierowanym przeciwko **(...) Sp. z o.o. w R.** wniosła o zasądzenie kwoty 41.770,84 zł z ustawowymi odsetkami od

14 września 2014 r. do dnia 23 października 2014 r. dla kwoty 22.393,38 złotych;

24 października 2014 r. do dnia zapłaty dla kwoty 17.393,38 złotych;

21 września 2014 r. do dnia zapłaty dla kwoty 8.912,24 złotych;

28 września 2014 r. do dnia zapłaty dla kwoty 15.465,22 złotych

oraz kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych oraz kwoty 17 złotych tytułem uiszczonej opłaty od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że dnia 3 stycznia 2013 r. strony zawarły umowę, na mocy której powódka sprzedawała pozwanej na preferencyjnych warunkach m.in. olej napędowy. Zgodnie z § 3 ust 1 paliwo wydawane było pracownikom pozwanej na podstawie dokumentów WZ, które określały ilość sprzedanych produktów. Powódka w dniach 2 września 2014 r., 4 września 2014 r. oraz 5 września 2014 r. wydała pozwanemu towar w sposób określony w umowie wystawiając dokumenty WZ. Następnie za dostarczone produkty wystawiła w dniu 7 września 2014 r. fakturę VAT nr (...). Termin do zapłaty należności objętej w/w fakturą oznaczony był na dzień 14 września 2014 r. Powódka ponownie w dniach 8 września 2014 r. oraz 11 września 2014 r. wydała pozwanej towar, wystawiając dokumenty WZ, następnie za te produkty wystawiła w dniu 14 września 2014 r. fakturę VAT nr (...). Termin do zapłaty należności objętej tą fakturą oznaczony był na dzień 21 września 2014 r. Podobna sytuacja miała miejsce jeszcze w kolejnych dniach, tj. 15 września 2014 r. i 16 września 2014 r. powódka wydała pozwanej towar, wystawiając przy tym dokumenty WZ, następnie dnia 21 września 2014 r. za te produkty wystawiła fakturę VAT nr (...). Termin do zapłaty objętej w/w fakturą oznaczony był na dzień 28 września 2014 r. Pozwana w określonych terminach nie uiszczała należności za dostarczone paliwo. Powódka wielokrotnie telefonicznie wzywała pozwaną do uiszczenia należności. Pomimo zapewnień o rozliczeniu się z powódką z zaległych płatności pozwana nie dokonała wpłaty należnej kwoty, dlatego pismem z dnia 1 października 2014 r. powódka rozwiązała z pozwaną umowę z dnia 3 stycznia 2013 r. bez zachowania terminu wypowiedzenia i jednocześnie pismem z dnia 2 października 2014 r. wezwała pozwaną do uregulowania kwoty 46.770,84 zł Dnia 24 października 2014 r. pozwana dokonała częściowej spłaty zadłużenia. Opłaciła kwotę 5.000,00 zł na konto bankowe powódki, zaznaczając jednocześnie, iż jest to częściowa spłata należności wynikającej z faktury VAT nr (...) z dnia 7 września 2014 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział V Gospodarczy **nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym** (k. 42) z dnia 3 grudnia 2014 r. w sprawie V GNC 1711/14 orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Strona pozwana wywiodła **sprzeciw** od w/w nakazu zapłaty (k.47) wnosząc o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu podniosła, że wysokość dochodzonego roszczenia na dzień złożenia niniejszego pozwu jest rażąco zawyżona i niezgodna ze stanem faktycznym. Złożony pozew nie uwzględnia dokonanych przez pozwanego wpłat przed dniem złożenia pozwu. Twierdziła, że dokonała następujących wpłat : dnia 24.10.2014 na kwotę 5 000,00 zł, dnia 13.11.2014 na kwotę 7 393,38 zł, dnia 03.12.2014 na kwotę 5 000,00 zł, dnia 12.12.2014 r. na kwotę 5000,00 zł. Zarzuciła, że składanie pozwu nie było konieczne ponieważ pozwana Spółka nigdy nie uchylała się od płatności, a opóźnienie w zapłacie nie było skutkiem zaniedbania czy nieprzemyślanego rozporządzenia finansowego, a było następstwem chwilowego problemu z płynnością finansową firmy spowodowanym przez nieterminowość w zapłacie za wykonane usługi transportowe albo ich zupełnym brakiem.

W piśmie z dnia 18.02.2015 r. (k.61) powód **zmodyfikował** dotychczasowe stanowisko wnosząc o zasądzenie kwoty 24.883,72 zł na którą składają się odsetki w kwocie 506,26 zł od należności objętej fakturą (...) oraz należności objęte fakturami na kwoty 8.912,24 zł i 15.465,22 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od dni 22 września 2014 r. do dnia zapłaty dal kwoty 8.912,24 zł i od dnia 29 września 2014 r. do dnia zapłaty dla kwoty 15.465,22 zł. Równocześnie **cofnął pozew** ponad kwotę 24.883,72 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Strony są przedsiębiorcami.

Dnia 3 stycznia 2013 r. strony zawarły umowę, na mocy której powódka sprzedawała pozwanej na preferencyjnych warunkach m.in. olej napędowy. Zgodnie z § 3 ust 1 paliwo wydawane było pracownikom pozwanej na podstawie dokumentów WZ, które określały ilość sprzedanych produktów.

Powódka w dniach 2 września 2014 r., 4 września 2014 r. oraz 5 września 2014 r. wydała pozwanemu towar w sposób określony w umowie wystawiając dokumenty WZ. Następnie za dostarczone produkty wystawiła w dniu 7 września 2014 r. fakturę VAT nr (...). Termin do zapłaty należności objętej w/w fakturą oznaczony był na dzień 14 września 2014 r.

Powódka w dniach 8 września 2014 r. oraz 11 września 2014 r. wydała pozwanej towar, wystawiając dokumenty WZ, następnie za te produkty wystawiła w dniu 14 września 2014 r. fakturę VAT nr (...). Termin do zapłaty należności objętej tą fakturą oznaczony był na dzień 21 września 2014 r.

W dniach 15 września 2014 r. i 16 września 2014 r. powódka wydała pozwanej towar, wystawiając przy tym dokumenty WZ, następnie dnia 21 września 2014 r. za te produkty wystawiła fakturę VAT nr (...). Termin do zapłaty objętej w/w fakturą oznaczony był na dzień 28 września 2014 r.

Pozwana w określonych terminach nie uiściła należności za dostarczone paliwo. Powódka wzywała pozwaną do uiszczenia należności lecz ta nie dokonała wpłaty żądanych kwot.

Dnia 1 października 2014 r. powódka rozwiązała z pozwaną umowę z dnia 3 stycznia 2013 r. bez zachowania terminu wypowiedzenia i jednocześnie pismem z dnia 2 października 2014 r. wezwała pozwaną do uregulowania kwoty 46.770,84 zł

Dnia 24 października 2014 r. pozwana dokonała częściowej spłaty zadłużenia. Wpłaciła kwotę 5.000,00 zł na konto bankowe powódki, zaznaczając jednocześnie, iż jest to częściowa spłata należności wynikającej z faktury VAT nr (...) z dnia 7 września 2014 r. Następnie w dniu 13.11.2014 r. dokonała wpłaty na kwotę 7 393,38 zł, dnia 03.12.2014 r. na kwotę 5 000,00 zł oraz dnia 12.12.2014 r. na kwotę 5000,00 zł.

(umowa z 03.01.2013 roku karta 11-12, wydruki z KRS karta 29-34, wydruk z (...) karta 35, faktury VAT z 7, 14 i 21.09.2014 roku wraz z dokumentami WZ karty 13 -23, pismo z 01.10.2014 roku karta 24-25, wezwanie do zapłaty z 02.10.2014 roku karta 26-27, potwierdzenie przelewu z 24.10.2014 roku karta 28, potwierdzenia wpłat z dni 24.10.2014 , 13.11.2014, 03.12.2014, 15.12.2014 roku karta 49-52, odpis z KRS karta 53-55)

Dnia 03.04.2015 r. pozwana pisemnie deklarowała wolę zawarcia ugody pozasądowej w zakresie kwot objętych pozwem. W dniu 11 maja 2015 r. pozwana zaproponowała porozumienie w sprawie spłaty tegoż zadłużenia.

(pismo pozwanej z dnia 03.04.2015 r. k.75, porozumienie w sprawie spłaty zadłużenia k.76)

Sąd zważył, co następuje :

Powództwo w ograniczonym pismem z dnia 18.02.2015 r. zakresie zasługiwało na uwzględnienie w całości. Powód dowiódł w niniejszym postępowaniu za pomocą dowodów z dokumentów zasadność swojego roszczenia zarówno co do samej zasady, jak i co do konkretnych, żądanych kwot. Wypełnił zatem nałożony nań dyspozycją art. 6 k.c. obowiązek dowodowy. Zgodnie bowiem z tym przepisem ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Dowody z dokumentów zaoferowane przez powoda były spójne, Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania ich wiarygodności, zresztą nie czynił tego również pozwany. Ich treść odpowiadała zatem prawdzie.

Bezspornym w niniejszej sprawie było, że strony w zakresie działalności swoich przedsiębiorstw zawarły ze sobą umowy sprzedaży. Powód oczekując w zamian zapłaty stosownej ceny przeniósł bowiem na pozwanego własność towarów wskazanych na spornych fakturach VAT i wydał je pozwanemu, a on niewątpliwie je odebrał. Jak zaś stanowi

art. 535 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

Istotne przy tym jest, że pozwany w sprzeciwie od nakazu zapłaty nie przeczył ani zawarciu umowy przez strony (zatem istnieniu roszczenia), ani nie kwestionował jego wysokości. Zatem umowa z dnia 3 stycznia 2013 r., na mocy której powódka sprzedawała pozwanej na preferencyjnych warunkach m.in. olej napędowy, została wykonana prawidłowo. Zgodnie bowiem z § 3 ust.1 umowy paliwo wydawane było pracownikom pozwanej na podstawie dokumentów WZ, które określały ilość sprzedanych produktów.

Sąd miał przy tym na uwadze, że w toku realizacji umowy stron powódka w dniach 2,4,5 września 2014 r., wydała pozwanemu towar wystawiając dokumenty WZ a następnie wystawiła w dniu 7 września 2014 r. fakturę VAT nr (...) na kwotę 22.393,38 zł. Termin do zapłaty należności objętej w/w fakturą oznaczony był na dzień 14 września 2014 r. Także w dniach 8 i 11 września 2014 r. wydała pozwanej towar, wystawiając dokumenty WZ, a następnie za te produkty wystawiła w dniu 14 września 2014 r. fakturę VAT nr (...) na kwotę 8.912,24 zł. Termin do zapłaty należności objętej tą fakturą oznaczony był na dzień 21 września 2014 r. Później zaś w dniach 15 i 16 września 2014 r. powódka wydała pozwanej towar, wystawiając przy tym dokumenty WZ, a następnie dnia 21 września 2014 r. za te produkty wystawiła fakturę VAT nr (...) na kwotę 15.465,22 zł. Termin do zapłaty objętej w/w fakturą oznaczony był na dzień 28 września 2014 r. Zatem powód słusznie domagał się zapłaty w/w kwot.

Strona pozwana zarzucała, iż zapłaciła część kwoty dochodzonej pozwem. Przedstawiła również dowody na uiszczenie na konto bankowe powódki kwot 5.000,00 zł dnia 24.10.2014 r., dnia 13.11.2014 r. kwoty 7.393,38 zł, dnia 03.12.2014 r. kwoty 5.000,00 zł oraz dnia 12.12.2014 r. kwoty 5.000,00 zł. Nie sposób przy tym nie dostrzec, że powód wytaczając powództwo uwzględnił wpłatę dokonaną przed jego wytoczenia tj. zamiast domagać się zasądzenia sumy kwot z w/w faktur VAT opiewającej na 46.770,84 zł wnosił o zasądzenia kwoty o 5.000,00 zł niższej tj. 41.770,84 zł.

Również pozostałe kwoty uiszczone przez stronę pozwaną w toku niniejszego postępowania skutkowały oświadczeniem powoda o cofnięciu pozwu w wysokości dokonanych wpłat. Zatem zdaniem Sądu powód po uwzględnieniu w/w wpłat strony pozwanej słusznie domagał się zasądzenia kwoty 24.377,46 zł.

Ponadto zważywszy na dyspozycję art. 481 i 482 k.c. Sąd stwierdził, iż zasadne było żądanie powoda w zakresie odsetek ustawowych od dni następujących po upływie terminów płatności faktur na kwotę 8.912,24 zł (termin płatności 21 września 2014 r.) oraz na kwotę 15.465,22 zł albowiem były to dni wymagalności tych roszczeń. Nadto powód zasadnie skapitalizował odsetki na kwotę 506,26 zł albowiem pozwana niewątpliwie rzeczonych wpłat w toku procesu dokonywała po terminach płatności faktur na kwotę 8.912,24 zł (termin płatności 21 września 2014 r.) oraz na kwotę 15.465,22 zł (termin płatności 28 września 2014 r.).

Wobec powyższego po zsumowaniu kwoty 24.377,46 zł i 506,26 zł Sąd orzekł jak w punkcie I wyroku.

W pozostałym zakresie Sąd w punkcie II wyroku postępowanie umorzył wobec cofnięcia powództwa na podstawie art. 203 k.p.c. w zw. z art. 355 § 1 k.p.c.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie III wyroku w oparciu o treść art. 98 § 1 i 3 k.p.c. stanowiącego o obowiązku uiszczenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego przez stronę przegrywającą spór, co w niniejszym postępowaniu obligowało pozwanego do ich uiszczenia. Wysokość zasądzonych w punkcie III wyroku kosztów opiewała na łączną kwotę 4.506,00 zł albowiem powód uiszczył inicjując niniejsze postępowanie opłatę od pozwu w kwocie 2.089,00 zł, natomiast na podstawie § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...) koszty te wynosiły 2.400,00 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa opiewała na 17 zł.

Sąd podczas rozprawy w dniu 16.07.2015 r. postanowił oddalić wnioski strony pozwanej o skierowanie sprawy do mediacji albowiem w świetle art. 183¹⁻¹⁰ k.p.c. brak było podstaw do przeprowadzenia mediacji w sytuacji, gdy powód proponował stronie pozwanej treść ugody a ta mimo wezwania Sądu nie ustosunkowała się do niej.